

Sagen sattes til Forhandling.

Hartvig Frisch: Jeg skal med Hensyn til dette Forslag, som jo er udtrykt i een eneste Linie, og som kun betyder en Forlængelse af den nugældende Sukkerordning med et Aar, udtale mig ganske kort. Under de Debatter, som hidtil har fundet Sted her i Tinget angaaende den bestaaende Sukkerordning, har alle Forhold denne Ordning vedrørende været saa ofte drøftet, at der ikke kan være Grund til ved denne Lejlighed at gaa ind i en længere Drøftelse. Om den Ordning, der har været gældende det sidste Aar, kan man vel nok sige, at Forholdene for de Parter, der har været inde under Ordningen, har været rolige. Med Hensyn til Arealtegningen viser det sig, at Ordningen for de paagældende har været anset for gunstig. Med Hensyn til den overordentlig store Høst, som den sidste varme Sommer gav, har den højtærede Handelsminister allerede omtalt de Forhold, der rejser sig angaaende den stedfundne Overproduktion, og man ser af Bemærkningerne til Lovforslaget, at der under Forhandlingerne med Roedyrkerne er gjort det Synspunkt gældende af Ministeriet, som ogsaa Roedyrkerne er gaaet ind for, at der fra denne Side maa tages et Hensyn til denne Overskudsproduktion, saaledes at Ordningen fra Statens Side maa kunne hvile i sig selv, hvad der jo netop ved den forrige Behandling af dette Spørgsmaal var Forudsætningen hos alle dem, der tog en positiv Stilling.

Endelig skal jeg gøre en enkelt Henstilling til den højtærede Handelsminister med Hensyn til Arealtegningen. Henstillingen angaar saadanne Tilfælde, hvor der har fundet Udstykning Sted, og hvor der derfor er sket saadanne Ændringer, at man simpelt hen ikke kan lægge et bestaaende Forhold til Grund. Jeg kender Tilfælde, hvor der f. Eks. er sket Udstykning til Havejord, og hvor Forholdet, naar det drejer sig om Udlægning til Frugtplantager, er saaledes, at der praktisk talt ikke kan skaffes Rentabilitet af disse Brug i de første Aar, hvis det ikke bliver muligt at tegne et Areal Sukkerroer. Jeg vil derfor meget gerne henstille til Ministeren, at der i saadanne Tilfælde, hvor Udstykning har fundet Sted, maa kunne træffes særlige Bestemmelser med Hensyn til Arealtegning.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling.

Clausager: Den Ændring, der her foreslaas i den midlertidige Sukkerordning fra i Fjor, er jo ikke omfattende, idet den

kun gaar ud paa, at et 4-Tal ændres til et 5-Tal. Det er noget, Tiden har ført med sig, og det er ikke noget, der kan fremkalde Diskussion eller Strid. Men ser vi paa den gældende Sukkerordning, saaledes som vi har den i Lovtidende, maa man egentlig erkende, at der heller ikke her findes mange positive Enkeltheder. Der staar i Grunden kun 2 Priser, nemlig Prisen paa Roer, 1 Kr. 80 Øre som Grundpris, og Melisprisen fra Fabrik 32—38 Øre, bortset fra den Tillægsafgift paa Sukker, vi har faaet siden; Resten er, som vi alle husker, Beføjelser og Bemyndigelser til Handelsministeren.

Jeg kan for øvrigt slutte mig til den foregaaende Talers Udtalelser om, at Ordningen har virket i Ro, og det kan den forhaabentlig ogsaa komme til næste Aar. Men der er ganske vist sket noget, der godt kan volde en lille Smule Uro, og det er det, at Sukkerhøsten i Fjor var saa ualmindelig stor; ja, det vil sige, det var jo *andet* Aar, vi havde en stor Sukkerhøst. Man kan dog næsten ikke faa sig til at tro, at vi skulde faa et tredje Aar af samme Slags, saa man maa vare sig for at foretage noget overilet Skridt. Jeg kan derfor udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Handelsminister er rede til at lade de ca. 40 Mill. kg Sukker gaa paa Lager og se Tiden an, thi det er her som i mange andre Tilfælde uklogt at rydde ud og gaa til Bunds — man kan saa risikere at komme til at mangle til næste Aar. Jeg kan for saa vidt ogsaa udtale min Tilfredshed med, at man lader det modsvarende Beløb, de godt 3 Mill. Kr., der er gaaet i Fonden, og som aldrig maatte bruges paa ordinær Vis, men til hvis Anvendelse Rigsdagens Tilslutning skulde indhentes — fordi man vilde have, at Sukkerordningen skulde hvile i sig selv — „gaa paa Lager“ ogsaa —, saaledes forstaar jeg det. Dette Beløb kan for Resten opveje en god Del af det Tab, der kan blive Tale om.

Men det Spørgsmaal melder sig: Hvad skal vi gøre til næste Aar? Tør man løbe an paa at dyrke det samme Areal? Jeg forstaar Handelsministeren saaledes, at han vil lade det samme Areal dyrke — med en fornuftig Bortskæring af Overtegning — og løbe den Risiko, at vi igen faar en lige saa god Høst. Det lyder mærkeligt: „løbe den Risiko“ — men saadan er Tiderne jo! Og saa er Spørgsmaalet: Hvad skal man gøre, hvis det sker? Ja, jeg skal ikke have noget imod, at man søger Dækning, selv om Statsafgiften dækker en stor Del af det Tab, der fremkommer. Jeg kunde for Resten fristes til at sige: Mon Staten ikke godt kunde dække det hele, thi derved at Staten